

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Novo Nordisk Pharma GmbH przeciwko S.

(Sprawa C-310/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 85/374/EWG — Ochrona konsumentów — Odpowiedzialność za produkty wadliwe — Przedmiotowy zakres stosowania dyrektywy — Szczególne systemy odpowiedzialności istniejące w chwili notyfikacji dyrektywy — Dopuszczalność krajowego systemu odpowiedzialności pozwalającego na uzyskanie informacji na temat niepożądanych skutków produktów leczniczych)

(2015/C 026/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Novo Nordisk Pharma GmbH

Strona pozwana: S.

Sentencja

Dyrektywę Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe, zmienioną dyrektywą 1999/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 maja 1999 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, ustanawiającemu szczególny system odpowiedzialności w rozumieniu art. 13 tej dyrektywy, który przewiduje – w następstwie zmiany tego uregulowania wprowadzonej po dniu notyfikacji wspomnianej dyrektywy zainteresowanemu państwu członkowskiemu – że konsument ma prawo żądać od producenta produktu leczniczego informacji na temat niepożądanych skutków tego produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 20 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-356/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/676/EWG — Ochrona wód przed zanieczyszczeniami azotanami pochodzenia rolniczego — Niewystarczające określenie wód zanieczyszczonych lub wód, które mogą zostać zanieczyszczone — Niewystarczające wyznaczenie stref zagrożenia — Programy działania — Środki niekompletne)

(2015/C 026/06)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Nie określając w wystarczający sposób wód, które mogą zostać zanieczyszczone azotanami pochodzenia rolniczego, wyznaczając w sposób niewystarczający strefy zagrożenia i przyjmując programy działania przewidziane w art. 5 dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego, które obejmują środki niezgodne z tą dyrektywą, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 3 dyrektywy 91/676 w związku z załącznikiem I do niej, jak też na mocy art. 5 wymienionej dyrektywy w związku z częścią A pkt 2 załącznika II oraz ust. 1 pkt 1 załącznika III do niej.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom – Zjednoczone Królestwo) – The Queen, na wniosek: ClientEarth przeciwko The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Sprawa C-404/13) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Jakość powietrza — Dyrektywa 2008/50/WE — Wartości dopuszczalne dwutlenku azotu — Obowiązek wystąpienia z wnioskiem o przedłużenie wyznaczonego terminu przedstawiając plan w zakresie jakości powietrza — Sankcje)

(2015/C 026/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Queen, na wniosek: ClientEarth

Strona pozwana: The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Sentencja

- 1) Artykuł 22 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy należy interpretować w ten sposób, że dla możliwości odroczenia maksymalnie do lat pięciu terminu określonego w tej dyrektywie w celu zapewnienia zgodności ze wskazanymi w załączniku XI do tego aktu dopuszczalnymi wartościami dla dwutlenku azotu przepis ten nakłada na państwo członkowskie obowiązek wystąpienia z wnioskiem o to oraz sporządzenia planu w zakresie jakości powietrza, jeżeli obiektywnie okaże się w świetle istniejących danych i pomimo zastosowania przez to państwo odpowiednich środków mających na celu redukcję zanieczyszczenia, że w określonej strefie lub aglomeracji zgodność z tymi wartościami nie może być osiągnięta w określonym terminie. Dyrektywa 2008/50 nie zawiera żadnego wyjątku od obowiązku wynikającego z tego art. 22 ust. 1.
- 2) W przypadku gdy okaże się, że dopuszczalne wartości dwutlenku azotu określone w załączniku XI dyrektywy 2008/50 nie mogą być dotrzymane w określonej strefie lub aglomeracji państwa członkowskiego po dniu 1 stycznia 2010 r., dacie wskazanej w tym załączniku, bez wystąpienia przez to państwo z wnioskiem o odroczenie tego terminu na podstawie art. 22 ust. 1 dyrektywy 2008/50, sporządzenie planu w zakresie jakości powietrza zgodne z art. 23 ust. 1 akapit drugi tej dyrektywy nie pozwala uznać, że państwo to jednak spełniło obowiązki ciężące na nim na mocy art. 13 tego aktu.
- 3) W przypadku gdy państwo członkowskie nie spełniło wymogów wynikających z art. 13 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2008/50, przy czym nie wystąpiło ono o odroczenie terminu na warunkach przewidzianych w art. 22 tej dyrektywy, na właściwym sądzie krajowym, do którego ewentualnie zostanie skierowane powództwo, spoczywa obowiązek podjęcia względem organu krajowego wszelkich koniecznych środków, takich jak nakaz, w celu aby organ ten sporządził plan wymagany przez tę dyrektywę na warunkach w niej przewidzianych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.